

Parter i hovedsagen

Sagsøger: L.G.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Konklusion

- 1) Artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke finder anvendelse, når der er et afhængighedsforhold mellem enten en ansøger om international beskyttelse og dennes ægtefælle, der har lovligt ophold i den medlemsstat, hvor ansøgningen om en sådan beskyttelse er indgivet, eller mellem ansøgerens ufødte barn og den ægtefælle, som ligeledes er far til dette barn.

- 2) Artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 604/2013

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en medlemsstats lovgivning alene med henvisning til barnets tarv pålægger de kompetente nationale myndigheder at behandle en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger, når denne var gravid på tidspunktet for indgivelsen af sin ansøgning, selv om de kriterier, der er fastsat i denne forordnings artikel 7-15, udpeger en anden medlemsstat som ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

(¹) EUT C 138 af 28.3.2022.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. februar 2023 — T.C., Rzecznik Praw Dziecka og Prokurator Generalny (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Warszawie — Polen)

(Sag C-638/22 PPU (¹), Rzecznik Praw Dziecka m.fl. (Udsættelse af en afgørelse om tilbagegivelse))

(Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i civile sager – kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar – internationale børnebortførelser – Haagerkonventionen fra 1980 – forordning (EF) nr. 2201/2003 – artikel 11 – anmodning om tilbagegivelse af et barn – endelig afgørelse om tilbagegivelse af et barn – en medlemsstats lovgivning, hvorefter fuldbyrdelsen af denne afgørelse udsættes automatisk, såfremt visse nationale myndigheder indgiver en anmodning herom)

(2023/C 127/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: T.C., Rzecznik Praw Dziecka og Prokurator Generalny

Procesdeltagere: M.C. og Prokurator Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

Konklusion

Artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, som giver myndigheder, der ikke kan kvalificeres som retsinstanser, mulighed for at opnå en automatisk udsættelse på mindst to måneder af fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagegivelse, der er truffet på grundlag af konventionen om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser, indgået i Haag den 25. oktober 1980, uden at de har pligt til at begrunde deres anmodning om udsættelse.

⁽¹⁾ EUT C 482 af 19.12.2022.

Appel iværksat den 6. september 2022 af Gabriel Pombo da Silva til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. juni 2022 i sag T-292/22, Pombo da Silva mod Kommissionen

(Sag C-586/22 P)

(2023/C 127/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Gabriel Pombo da Silva (ved abogado M. Chao Dobarro)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 17. februar 2023 forkastet appellen som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 15. november 2022 af Okan Balaban til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. september 2022 i sag T-705/21 — Okan Balaban mod EUIPO

(Sag C-702/22 P)

(2023/C 127/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Okan Balaban (ved Rechtsanwalt T. Schaaf)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 1. februar 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 30. december 2022 — »Solvay Sodi« AD mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia »Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi«

(Sag C-784/22)

(2023/C 127/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna